

Ахелой Византия е окончателно смазана, поисканъ прѣзъ слѣдната (918) година отъ византийското правителство и отъ народа да го признаятъ и за царь на ромеитѣ, като ги заплашилъ, че въ противенъ случай ще нахълта отново съ войските си, че унищожи всичко съ огънъ и мечъ, ще прѣвземе Цариградъ и самъ ще се провъзгласи за царь и самодѣржецъ ромейски. Симеонъ билъ дѣ толкова заслѣпенъ отъ своята побѣда, че когато патриархътъ му изтѣкалъ всичката невѣзможност и несъобразност на това негово желание, той му грубо отговорилъ: „Ти си поглупѣлъ“. И понеже Византия не искала да го признае за свой господаръ, той прѣкъсналъ временно войните, за да се приготви здраво и да наложи слѣдъ това насила желанието си.

Борби за византийския прѣстолъ.— Симеоновитѣ побѣди подкопали съвсѣмъ положението на императрица Зоя и въ Византия станалъ новъ държавенъ прѣвратъ: началникътъ на флотата Романъ Лакапенъ завзелъ (въ 919 г.) властъта, изпратилъ Зоя въ монастиръ, оженилъ младия императоръ за дъщеря си, а себе си обявилъ за неговъ съуправителъ. Това било най-голѣмото прѣдизвикателство за Симеона; зашото мѣстото на лекомислената Зоя завзелъ дѣятелниятъ и уменъ Романъ Лакапенъ, а пѣкъ оженването на императора лишило за винаги Симеона отъ вѣзможността да го направи свой зеть и да тури чрѣзъ него ржка на Византия. Сега Симеонъ разбралъ, че само съ сила ще може да осѫществи своя блѣнъ, затова започналъ да събира отъ всѣкїдѣ войски. Уплащено отъ намѣренията на Симеона, византийското правителство изпратило пратеници да моли за миръ, а патриархътъ му писалъ, че е готовъ да му цѣлува ржѣтѣ, да му прѣгрѣща колѣнѣтѣ и даже краката му, само да не вдига война противъ ромеитѣ. Обаче Симеонъ не само че не отговорилъ, но даже задържалъ пратениците. Сега той прѣдприелъ походъ за да завоюва всички европейски владѣния на империята, да изолира Цариградъ, а слѣдъ това да нападне и на него.